

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobců: **a) TIPSPORT a.s.**, IČO: 18600824
                  sídlem Politických vězňů 156, 266 01 Beroun
                  b) Tipsport.net a.s., IČO: 28178653
                  sídlem Politických vězňů 156, 266 01 Beroun
                  c) CHANCE a.s., IČO: 28178815
                  sídlem Politických vězňů 156, 266 01 Beroun
                  všichni právně zastoupeni advokátem Mgr. Danielem Čekalem
                  společníkem AURIXA s.r.o., advokátní kancelář
                  sídlem Na Florenci 2116/15, Nové město, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
                  sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem

takto:

- I.   Žaloba **se zamítá**.
- II.   Žalobci **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.
- III.   Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobci se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně domáhali ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který dle jejich tvrzení započal 12. 3. 2019 šetřením na místě v obchodních prostorách žalobců a jeho důsledky podle nich trvají i nadále a v dané věci lze důvodně očekávat opakování jednání naplňujícího znaky nezákonného zásahu. Žalobci se proto domáhají vyslovení nezákonnosti zásahu žalovaného, zákazu pokračování v porušování práv žalobců a obnovení stavu před zásahem.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě brojili žalobci nejprve proti vymezení předmětu místního šetření. Shrnuli obsah pověření k provedení místního šetření s tím, že předmět místního šetření v pověření považují za nepřiměřeně široký, neurčitý a nejasný a žalovaný ani na žádosti žalobců neupřesnil, jaká důvodná podezření/skutková zjištění k provedení místního šetření má a jak souvisí pověření s důvodným podezřením žalovaného, které má.
3. Zároveň namítli, že při zahájení místního šetření neúspěšně požádali žalovaného o vymezení předmětu místního šetření, a zejména přesné vymezení šetřeného skutku, což jim znemožnilo efektivní a pozitivní přístup k šetření. Zdůraznili, že se jedná o postup zahajovaný z moci úřední a jako takový musí být zahájen v souladu se zákonem. Žalobcům tak zejména není jasné, jakých dohod nebo čeho v oblasti marketingu a sponzoringu se předmětné šetření týká, jakých „dalších“ obchodních podmínek, jakých překážek pro vstup, působení jakých dalších soutěžitelů a jaké rozdělování trhu, kterým jednáním, jakým způsobem a v jaké oblasti měli toto způsobit. Není ani zřejmé, jakého časového období se šetření týká a jakou vazbu má předmět šetření na získané podezření, resp. údajný podnět, indicii (indicie) k zahájení místního šetření. Žalovaný popsal podle nich předmět šetření tak, aby pokrýval prakticky cokoli a aby umožnil svévolné zajišťování libovolných materiálů žalobců. Zároveň namítli, že chybí geografické vymezení a časové vymezení „*minimálně od roku 2013*“ zahrnuje vlastně jakékoli časové období od samotného založení žalobců jako právnických osob až po dnešní den. Současně žalobci zdůraznili, že tato nezákonnost má přesah i do budoucna, protože žalovaný nadále vede nezákonně zahájené řízení o přestupku žalobců, nadále zadržuje písemnosti nezákonně zajištěné u žalobců a nadále hrozí potenciálně žalobcům uložením sankce.
4. Poukázali na to, že žalovaný jako důvod omezení tohoto zpřístupnění uvedl, že podnět je předmětem obchodního tajemství. Dle informací uvedených žalovaným mělo být obchodní tajemství vyznačeno podavatelem až 19. 4. 2019, do té doby byl podnět absolutně nepřístupný, resp. žalobcům nebyla známa jakákoliv skutečnost o podnětu až do 29. 4. 2019, kdy žalovaný zpřístupnil pouze část podnětu, s tím že zbývající část podnětu je obchodním tajemstvím en bloc. Ze zpřístupněné části podnětu podle žalobců není možné určit, zda je předmět šetření, místní šetření, resp. řízení legální a zabavené dokumenty při místním šetření legálně zabavené, či nikoliv a podnět zcela zřejmě nekryje jejich rozsah. Podle žalobců žalovaný uvěřil bez dalšího informacím uvedeným v podnětu a zahájil jak místní šetření, tak i správní řízení, aniž by zjistil všechny rozhodné skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být uložena povinnost. Následně se vyjádřili žalobci k jednotlivým skutečnostem, které zjistili ze správního spisu a které měly být podkladem pro místní šetření s tím, že jedinou snahou společnosti SAZKA a.s. (dále též SAZKA), jako hlavního oznamovatele, je poškodit žalobce a získat tak konkurenční výhodu. Žalobci jsou přesvědčeni, že postup SAZKA je odvetným jednáním, neboť byli to naopak v minulosti žalobci, kteří tohoto soutěžitele upozorňovali na nekalosoutěžní jednání.
5. V dalším bodu žaloby popsali žalobci průběh místního šetření ze dne 12. 3. 2019 s tím, že žalovaný odmítl upřesnit klíčová hesla pro prověřování médií a s ohledem na počet pracovníků

žalovaného nebylo možné, neboť nebylo v silách žalobců, resp. jejich zaměstnanců, sledovat všechny prováděné postupy.

6. K zajištěným dokumentům poukázali na to, že většina zabavených dokumentů představuje osobní a interní komunikaci, jež z podstatné části představuje kusé části emailové komunikace, navazující na interní porady či obchodní jednání a jsou tak bez kontextu a nemohou dávat smysl. Ve zbytku jde pak o informace ohledně strategie na trhu, včetně cenové, resp. produktové strategie, cen a představuje tak citlivou komunikaci pro žalobce, a to zejména v rovině osobní, jakož i obchodní tajemství žalobců. Žádný z dokumentů nedokazuje jakoukoliv údajnou spolupráci, resp. dlouhodobou spolupráci, rozdělení trhu, vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů, koordinaci týkající se manipulačních poplatků a jakýchkoliv obchodních podmínek, vytváření a nastavení sázkových kurzů, soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů, výměnu obchodně citlivých informací, a to od r. 2013.
7. V dalším bodu žaloby brojili žalobci proti obsahu oznámení o zahájení správního řízení, které považují za neurčité, obecné, bez dostatečně konkrétního vymezení údajného jednání žalobců/ skutku, který je v rozporu s pravidly hospodářské soutěže a důkazní opory ve spisech žalovaného vedených v této věci.
8. V sedmém bodu se žalobci domáhali ochrany jejich obchodního tajemství, které mělo být obsaženo v zabavených dokumentech.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ve velmi obsáhlém vyjádření, ve kterém se vyjádřil předně k podnětům a k jeho důvodnému podezření, které vedlo k provedení místního šetření u žalobců.
10. Konstatoval, že během jednání konaného dne 29. 6. 2017 obrátila SAZKA s podnětem ve smyslu § 42 zákona č. 500/2004 S., správní řád, ze dne 29. 6. 2017. V tomto podnětu SAZKA tvrdila, že žalobci, společnost FORTUNA GAME a.s. (dále též FORTUNA) a Asociace provozovatelů kurzových sázek (dále též „Asociace“) se dopustili protisoutěžního jednání tím, že „*na půdě uvedeného spolku tyto společnosti protiprávně (i) uzavřely dohodu o rozdělení trhu s kurzovými sázkami na území České republiky a (ii) vyměňovaly si citlivé informace o jejich budoucím chování na trhu.*“ Následně žalovaný shrnul obsah jak tohoto podnětu, tak jejich následujících doplnění. Poukázal i na další jednání ze dne 5. 3. 2018 SAZKY s pracovníky žalovaného. Konstatoval, že též obdržel podnět k zahájení správního řízení od Mgr. Miroslava Gejdoše, právního zástupce nespécifikované zahraniční online sázkové kanceláře, datovaný ke dni 20. 12. 2018, kterým byl upozorněn na možné protisoutěžní jednání společností TIPSPORT a FORTUNA formou skupinového bojkotu a rozdělení trhu, přičemž popisované jednání v základních aspektech odpovídalo podání SAZKY. Žalovaný vyhodnotil tato podání jako věrohodná, podněty vykazovaly vysoký stupeň orientace jejich podavatelů ve stavu hospodářské soutěže na dotčeném trhu a shodovaly se v popisu tvrzeného protisoutěžního jednání.
11. K samotnému místnímu šetření uvedl, že jako *právní důvod místního šetření* bylo uvedeno prověření možného porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (dále též ZOHS) a čl. 101 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále též SFEU), které žalovaný spatřuje v jednání ve vzájemné shodě a/nebo dohodě čtyř konkretizovaných subjektů vč. žalobců, případně s dalšími soutěžiteli, spočívající ve výměně obchodně citlivých informací, v koordinaci soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů, v koordinaci při vytváření a nastavení sázkových kurzů, v koordinaci týkající se uplatňování manipulačních poplatků za podání sázky (na pobočkách i na internetu/on-line) a dalších obchodních podmínek, ve vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů a v rozdělování trhu a zákazníků,

ke kterému mohlo docházet jak formou přímé bilaterální nebo multilaterální spolupráce mezi soutěžiteli, tak nepřímo prostřednictvím/v rámci Asociace v oblasti kurzového sázení v České republice, minimálně od roku 2013. *Důvodnou indicií pro provedení místního šetření* bylo podání doručené žalovanému upozorňující na dlouhodobou koordinaci aktivit uvedených soutěžitelů. *Účelem místního šetření* pak bylo prověření obchodních záznamů a zajištění kopií obchodních záznamů týkajících se shora vymezeného podezření z možného porušení § 3 odst. 1 ZOHS a článku 101 SFEU. Následně shrnul, jaké dokumenty byly při místním šetření zajištěny a jak s nimi poté nakládal.

12. Dále se ve svém podání žalovaný zabýval judikatorními východisky a splněním zákonných požadavků a sledovaným legitimním cílem šetření. Konstatoval, že místní šetření mohou být prováděna jako součást sektorových šetření prováděných žalovaným či za účelem ověření konkrétního podezření z možného spáchání přestupku. Toto podezření se v žádném případě nerovná prokázání spáchání přestupku. Ze samotné podstaty místního šetření jako vyšetřovacího nástroje žalovaného vyplývá to, že slouží k získání dalších podkladů, informací a dokumentů, o jejichž existenci žalovaný předem nevěděl, ale které mu umožňují rozkrýt povahu a rozsah jednání, které je předmětem šetření.
13. Podle žalovaného při provádění místního šetření, které má být tvrzeným nezákonným zásahem, žalovaný postupoval na základě svého zákonného oprávnění vyplývajícího z § 21f ZOHS. Místní šetření bylo provedeno na základě pověření předsedy žalovaného. Pověření obsahují všechny formální náležitosti vyplývající z § 21f odst. 5 ZOHS. V Pověření je popsán předmět a účel šetření (tj. legitimní cíl). V pověření byly obsaženy i informace o tom, jaké skutečnosti byly základem uvedeného podezření z narušení hospodářské soutěže. Žalobci tedy byli prokazatelně seznámeni s tím, jaký legitimní cíl místní šetření sledovalo a z čeho toto podezření žalovaného vychází.
14. V případě námitek stran vymezení předmětu pověření označil argumentaci žalobců za lživou, neboť si dovolili ve prospěch svých tvrzení zcela záměrně vynechat podstatnou část tohoto vymezení vztahující se k místnímu a časovému hledisku. Podle jeho názoru měl takové indicie, které ho opravňovaly k provedení napadeného místního šetření, v pověření byl pro žalobce velmi zřetelně popsán právní důvod a účel místního šetření, který úvodnímu podezření odpovídal. S indiciemi, které žalovaného k provedení místního šetření vedly, pak byli žalobci též seznámeni.
15. K ochraně obchodního tajemství uvedl, že SAZKA vyznačila obchodní tajemství ve svém podnětu dne 26. 4. 2019 a do té doby bylo chráněno celé její podání. Následně dne 29. 4. 2019 žalobci při nahlížení do spisu obdrželi od žalovaného USB disk s podnětem SAZKY bez jejího obchodního tajemství. Argumenty žalobců o tom, že bez znalosti výše uvedených dokumentů nejsou schopni řádně uplatňovat svá procesní práva, jsou vzhledem k povaze zmíněných dokumentů zcela liché a účelové, neboť žalobci se tímto způsobem evidentně snaží dostat k obsahu, který spadá pod ochranu obchodního tajemství. Částečným zpřístupněním části spisové dokumentace nedošlo k takovému zásahu do procesních práv žalobců, který by nebylo možné ospravedlnit nutností chránit práva jiných soutěžitelů, zde jejich obchodní tajemství.
16. K dílčímu argumentu žalobců, který se týká délky trvání napadeného místního šetření, uvedl, že nelze předem odhadnout délku žádného místního šetření. Žalovanému ani nelze klást za vinu, že v možnostech žalobců nebylo, aby jejich zástupci zajistili sledování všech pracovníků žalovaného za všech okolností. Napadenému místnímu šetření byli kromě zaměstnanců žalobců přítomni též dva jejich právní zástupci a žalovaným nijak omezováni nebyli. Pokud jde o odmítnutí pracovníků žalovaného sdělit žalobcům předem klíčová slova, podle kterých měl být prohledán obsah počítačů a mobilních telefonů, tak žalovaný žádnou takovou povinnost nemá. Celý průběh napadeného místního šetření je podrobně popsán v protokolu.

17. Ve vztahu k zajištěným dokumentům konstatoval, že žádný neobsahuje soukromou osobní komunikaci pracovníků žalobců. Pokud jde o interní komunikaci v rámci šetřených soutěžitelů, tak není vyloučeno, jak žalobci tvrdí, že obsahují kusé informace a mohou dávat smysl až v širším kontextu. To ale neznamená, že žalovaný nemohl takové dokumenty při místním šetření převzít. Jejich vyhodnocování bude probíhat v rámci správního řízení. Stejně tak ani obsažené obchodní tajemství není na překážku převzetí dokumentů, neboť žalovaný obchodní tajemství jednotlivých soutěžitelů důsledně chrání. Pokud jde o rok 2013, jakožto údaj zvolený žalovaným pro specifikaci časového období, během kterého se mělo odehrávat podezřelé protisoutěžní jednání, vycházel žalovaný z druhého doplnění podnětu SAZKY. Dále shrnul obsah zabavených dokumentů s tím, že tato dokumentace se tedy jednoznačně kryje s předmětem pověření (rozsahem úvodního podezření).
18. Žalobní bod týkající se oznámení o zahájení správního řízení podle žalovaného nijak nesouvisí se zákonností provedeného místního šetření.
19. Žalovaný je tedy přesvědčen, že při provádění místního šetření v obchodních prostorách žalobců dne 12. 3. 2019, ani při vedení předběžného šetření podnětu sp. zn. P0400P/2017 nepřekročil své zákonné pravomoci. Místní šetření bylo provedeno na základě zákonného oprávnění dle § 21f ZOHS se všemi formálními náležitostmi a poučeními. Jejich provedení sledovalo legitimní cíl, tj. prověření důvodného a konkrétního podezření z porušení § 3 odst. 1 ZOHS a čl. 101 SFEU. Toto podezření bylo žalobcům sděleno a bylo řádně zdokumentováno. Vymezení předmětu pověření k provedení místního šetření pak zcela odpovídalo tomuto podezření. V rámci samotného místního šetření byly vyhledávány a převzaty pouze dokumenty přímo související s podezřením. Místní šetření tak vyhoví v testu přiměřenosti sledovanému legitimnímu cíli co do vhodnosti, délky i rozsahu.

IV. Posouzení věci

20. Krajský soud v Brně při posouzení věci vyšel ze žalobních bodů tak, jak je přednesli s odkazem na podanou žalobu žalobci při jednání. Žalobci byli k podání žaloby aktivně legitimováni a lhůta pro podání žaloby byla zachována.
21. Soud konstatuje, že ve věci rozhoduje již podruhé poté, co předcházejícím rozsudkem ze dne 5. 11. 2019, č. j. 31A 70/2019-196, určil, že provedení místního šetření dne 12. 3. 2019 v obchodních prostorách žalobců a) – c) žalovaným na základě pověření předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. 3. 2019, č. j. ÚOHS-P0400/2017/KD-01622/2019/852/DSv, č. j. ÚOHS-P0400/2017/KD-02420/2019/852/DSv a č. j. ÚOHS-P0400/2017/KD-02523/2019/852/DSv, bylo nezákonným zásahem; uložil žalovanému povinnost zdržet se užití obsahu dokumentů zajištěných při místním šetření ze dne 12. 3. 2019 v obchodních prostorách žalobců a) – c) v rámci řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. S 0145/2019, jakož i v rámci jakéhokoliv jiného řízení; a ve zbytku žalobu zamítl.
22. Rozsudek zdejšího soudu ze dne 5. 11. 2019 nicméně ke kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 26. 2. 2022, č. j. 7 As 438/2019-56, zrušil a věc zdejšímu soudu vrátil k dalšímu řízení se závazným právním názorem, podle něhož žalovaný měl k provedení místního šetření dostatek konkrétních vstupních indicií; z tohoto pohledu tedy místní šetření ob stojí a na zdejším soudu nyní je, aby se dále zabýval zbylou částí žalobní argumentace, tj. že žalovaný nedostatečně časově vymezil předmět místního šetření, že v průběhu místního šetření porušil povinnost řádné protokolace a že místní šetření rozšířil i na zařízení, která se nenacházela v obchodních prostorách vymezených v pověření k provedení místního šetření.
23. Žalobci nadále zastávali názor uvedený v žalobě, skutečnosti uváděné jak v jejich písemných podáních po vydání kasačního rozsudku (zejména v případě podání ze dne 20. 5. 2022), tak u

jednání představují (s ohledem na dříve zaujatý názor zdejšího soudu) především vymezení se proti názoru Nejvyššího správního soudu. Zdejší soud sice může rozumět žalobcům, nicméně v rozsahu, ve které je vázán závěry Nejvyššího správního soudu je nemůže vyslyšet, neboť neshledal, že by po rozhodnutí Nejvyššího správního soudu došlo ke změně skutkových zjištění, právních poměrů nebo podstatné změně judikatury.

24. K závěrům odlišným od závazného právního názoru kasačního soudu nemohlo zdejší soud přivést ani položení předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie ve znění:

(první předběžná otázka) „Je třeba čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie zaručující právo na obhajobu, resp. čl. 47 Listiny základních práv EU zaručující právo na spravedlivý proces, vykládat tak, že brání takovému postupu národního soutěžního orgánu, který, jako v posuzovaném případě, při podezření na porušení čl. 101 Smlouvy o fungování Evropské unie nepořizuje protokol dokumentující místo, dobu, průběh, obsah a účastníky schůzky s podatelem podnětu, který navíc ani nezaloží do správního spisu, když potom podnět podavatele slouží jako podklad pro provedení místního šetření obdobné kontrole prováděné Evropskou komisí dle čl. 20 Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 z 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy?“

a

(druhá předběžná otázka) „Je či není třeba čl. 48 Listiny základních práv Evropské unie zaručující právo na obhajobu, resp. čl. 47 Listiny základních práv Evropské unie zaručující právo na spravedlivý proces vykládat tak, že se vyžaduje, aby národní soutěžní orgán v případě podezření na několik skutků porušujících čl. 101 SFEU, obstaral a hodnotil konkrétní indicie zakládající důvodné podezření ve vztahu ke každému skutkovému jednání, které jsou předmětem místního šetření, zvlášť?“

neboť rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 7 As 438/2019, pro zdejší soud nyní bezprostředně procesně závazný, v otázce dostatečnosti konkrétních vstupních indicií k provedení místního šetření vyjadřuje závazný názor na aplikaci práva v konkrétní skutkové situaci, jehož součástí je i skutkové posouzení věci. Položení uvedených předběžných otázek by představovalo jen formu prosté polemiky s názorem kasačního soudu. Otázka dostatečnosti konkrétních vstupních indicií k provedení místního šetření je tudíž vyřešená.

Obecně k doposud nevyřešené části argumentace žalobců

25. I ve vztahu ke zbylé části žalobní argumentace měl zdejší na paměti východisko, podle něhož přezkum místních šetření uskutečněných podle § 21f ZOHS cestou žaloby podle § 82 s.ř.s. má směřovat k ochraně před svého druhu svévolí správního orgánu (žalovaného), jež by se projevovala coby uskutečňování tzv. rybářských výprav. Přezkum místních šetření uskutečněných podle § 21f ZOHS cestou žaloby podle § 82 s.ř.s. by měl zajišťovat korektní a rozumnou míru ochrany před takovou svévolí, podle zdejšího soudu by se však neměl stát každodenním univerzálním nástrojem ke zpochybňování podkladů, které k místnímu šetření vedly, či důkazů, které v rámci místního šetření byly získány, a to ještě v době, kdy správní řízení o podezření z protisoutěžního jednání, které jako celek teprve vede ke shromáždění skutkového podkladu a jeho hodnocení, stále běží.
26. Tento přezkum by neměl být ani cestou k otevírání podrobné polemiky ohledně míry, v jaké již před uskutečněním místního šetření mohl (měl) žalovaný protisoutěžní jednání pokládat za prokázané, ani cestou ke zpochybňování důvodnosti nejruznějších podnětů, které proti soutěžitelům míří a na jejichž základě žalovaný pojmá podezření z protisoutěžního jednání, ani cestou, jak přimět soud k vyslovení závěru, že žalovaný by fakticky již před zahájením místního šetření musel mít najisto postaveno, jaké přesné důkazy hledá (tj. co přesně v nich má být

obsaženo), neboť v takovém případě by již žádné místní šetření probíhat nemuselo (pokud by žalovaný přesně věděl, co má být v důkazech obsaženo, pak by je již musel mít k dispozici).

27. Tento přezkum by rovněž neměl být pokládán ze strany soutěžitelů za efektivní a přitom lehce zneužitelný nástroj, kterak dosáhnout průběžného hodnocení skutkového stavu ze strany soudu či kterak alespoň žalovanému průběh správního řízení komplikovat faktickou ingerencí soudu do procesu dokazování či dovoláváním se ze strany soutěžitelů hodnotících úsudků soudu ohledně průběžného skutkového podkladu a z něj v aktuální fázi správního řízení plynoucích skutkových zjištění a očekáváním, že žalovaný bude v rámci procesní obrany vyjevovat své úsudky, které mají své místo až v jeho rozhodnutí ve věci samé, popř. v tzv. sdělení výhrad (§ 21b ZOHS, § 7 odst. 3 ZOHS). Místní šetření musí sloužit nikoli k nalezení podkladu, o jehož existenci a konkrétním obsahu žalovaný předem jistě ví, nýbrž k eventuálnímu získání podkladu, o jehož existenci žalovaný předem neví, avšak který žalovanému umožní osvětlit či rozkrýt povahu jednání, které je předmětem již existujícího (z předcházejících indicií reálně dovoditelného) podezření z protisoutěžních aktivit; musí být žalovanému umožněno, aby teprve v rámci místního šetření opatřoval poznatky, které mu ještě nejsou známy co do jejich existence či obsahu, a to tím spíše v situacích, kdy žalovanému vznikne reálné podezření z dlouhodobější protisoutěžní koordinace. I ve vztahu ke zbylé části žalobní argumentace – v rozsahu tvrzení o nedostatečném časovém vymezení předmětu místního šetření a tvrzení o porušení povinnosti řádné protokolace, konkrétně neprotokolováním klíčových slov – je současně podstatný i závěr kasačního soudu k otázce dostatečnosti konkrétních vstupních indicií k provedení místního šetření.
28. Ve vztahu k požadavku na časové vymezení rozsahu místního šetření zdejší soud v minulosti dovodil, že rozsah místních šetření nemůže přesáhnout rozsah plynoucí z pověření a že rozsah plynoucí z pověření nemůže přesáhnout rozsah podezření odůvodněný konkrétními předchozími zjištěními žalovaného; musí tedy existovat proporcionální vztah („rovnítka“) mezi rozsahem podezření, rozsahem pověření a rozsahem samotného šetření; neexistuje-li, je třeba zkoumat, nakolik se takový stav na průběhu a výsledku místního šetření k újmě soutěžitele reálně projevil (srov. například rozsudek zdejšího soudu č. j. 62 A 236/2016 – 91 ze dne 23. 3. 2017; kasační stížnost byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu 6 As 113/2017 – 83 ze dne 24. 5. 2017). Používání slova (uvození slovem) „zejména“ při časovém vymezení rozsahu místního šetření je v principu nesprávné, neboť zúžení plynoucí z konkrétního podezření zcela relativizuje a umožňuje v podstatě téměř bezbřehé šetření; fakticky vede k neomezení časového úseku, jenž je předmětem prověřování (srov. například rozsudek zdejšího soudu č. j. 30 Af 29/2016 – 262 ze dne 29. 5. 2017; kasační stížnost byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 157/2017 – 222 ze dne 20. 2. 2019). V minulosti zdejší soud ve skutkových poměrech jednotlivých věcí dovodil, že použití slova „zejména“ se v rozsahu samotného šetření nikterak (negativně ve vztahu k soutěžiteli, v jehož obchodních prostorách šetření probíhalo) neprojevalo tehdy, jestliže podle obsahu spisu (podle dokumentů získaných na místních šetřeních, eventuálně podle protokolu o místním šetření) bylo místní šetření zaměřeno výlučně na období, k němuž se vztahovalo úvodní podezření, tj. neprojevalo se tehdy, pokud možnost vyplývající z použití slova „zejména“ žalovaným využita vůbec nebyla (srov. například již shora uvedený rozsudek zdejšího soudu č. j. 62 A 236/2016 – 91 ze dne 23. 3. 2017 nebo dále rozsudek zdejšího soudu č. j. 29 A 165/2016-150 ze dne 31. 3. 2017; kasační stížnost byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 119/2017 – 60 ze dne 29. 3. 2018). Totožné závěry lze podle zdejšího soudu dovodit ve vztahu k použití slova „minimálně“ (namísto slova „zejména“).

K vymezení předmětu místního šetření

29. Soud v případě prvního žalobního bodu nejprve v obecné rovině konstatuje, že otázka vymezení předmětu místního šetření se v mnoha ohledech překrývá s otázkami, které posuzoval Nejvyšší správní soud v rámci přezkumu předcházejícího rozsudku zdejšího soudu v této věci. Jak

poukázal žalovaný ve svém vyjádření ze dne 17. 5. 2022, předmět místního šetření zcela odpovídá skutečnostem, které zakládaly důvodné podezření pro provedení místního šetření.

30. V rámci pověření k místnímu šetření a protokolu o místním šetření je jako možné porušení zákona vymezeno jednání ve shodě, dohodě soutěžitelů – žalobců a FORTUNY, které mělo spočívat v šesti bodech, a to:

- ve výměně obchodně citlivých informací,
- v koordinaci soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů,
- v koordinaci při vytváření a nastavení sázkových kursů,
- v koordinaci týkající se uplatňování manipulačních poplatků za podání sázky (na pobočkách i na internetu/on-line) a dalších obchodních podmínek,
- ve vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů a
- v rozdělování trhu a zákazníků,

ke kterému mohlo docházet jak formou přímé bilaterální nebo multilaterální spolupráce mezi soutěžiteli, tak nepřímo prostřednictvím/v rámci Asociace provozovatelů kurzových sázek z.s., v oblasti kurzového sázení v České republice, minimálně od roku 2013.

31. Podle názoru soudu je vymezena oblast, na kterou mělo být šetření omezeno, a to na oblast kurzového sázení. Relevantní trh je geograficky vymezen jako Česká republika a časové vymezení je určeno jako „*minimálně od roku 2013*“ (k časovému vymezení viz níže).
32. Lze se sice ztotožnit se žalobci, že k vymezení předmětu místního šetření došlo v relativně obecné formě, nicméně nelze ho považovat na natolik nelimitované, jak tvrdí žalobci v podané žalobě. Vymezení předmětu místního šetření musí odrážet skutečnosti obsažené v indiciích, které vedly Úřad k podezření na porušení zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021 ve věci sp. zn. 5 As 140/2019), přičemž v tomto směru je třeba zohlednit i názor kasačního soudu k otázce dostatečnosti konkrétních vstupních indicií k provedení místního šetření. Jinými slovy, pokud indicie formulované v podnětech oznamovatelů, který v případě společnosti SAZKA byl dle Nejvyššího správního soudu dokonce prověřován po stránce obsahu a věrohodnosti, o čemž svědčí komunikace SAZKY a žalovaného zachycená v doplnění podnětu a jeho zdůvodnění (viz bod 46 kasačního rozsudku), jsou dostatečně konkrétní a věrohodné, tak vymezení předmětu místního šetření v souladu s těmito indiciemi musí obstát. Nejvyšší správní soud v této souvislosti jednoznačně konstatoval, že „*nesouhlasí ani se závěrem krajského soudu, že podnět SAZKY a jeho doplnění obsahují jen obecná tvrzení, případně tvrzení subjektivní, a že s ohledem na osobu podatele vyžadovala výrazně detailnější prověření*“.
33. V podrobnostech lze k vymezení místního šetření odkázat na rozsudek zdejšího soud ze dne 17. 2. 2022 č. j. 62A 77/2019-44 ve věci FORTUNA. S ohledem na skutkovou shodu obou věcí, včetně podstatné shody kasačních rozsudků, dospěl zdejší soud po posouzení obsahu soudního spisu ke shodným závěrům, neboť neshledal žádný podstatný důvod pro odlišení se od věci FORTUNA
34. V nyní posuzované věci pověřeními k provedení místního šetření č. j. ÚOHS-P0400/2017/KD-01622/2019/852/DSv, ÚOHS-P0400/2017/KD-02523/2019/852/DSv a ÚOHS-P0400/2017/KD-02420/2019/852/DSv ze dne 11. 3. 2019 pověřil předseda žalovaného vybrané pracovníky žalovaného k provedení šetření na místě dle § 21f ZOHS ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Hladíková.

specifikovaných obchodních prostorách žalobců, a to u společnosti **Tipsport.net a.s.**, se sídlem Beroun - Centrum, Politických vězňů 156, PSČ 26601, u společnosti **TIPSPORT a.s.**, se sídlem Beroun, Politických vězňů 156, PSČ 26601, a u společnosti **CHANCE a.s.**, se sídlem Beroun, Politických vězňů 156, PSČ 26601, a to za účelem „*prověření obchodních záznamů a zajištění kopií obchodních záznamů týkajících se sbora vymezeného podezření z možného porušení § 3 odst. 1 zákona a článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie*“. Z pověření zdejšímu soudu vyplývá, že žalovaný pojal podezření o protiprávním jednání žalobců v tomto rozsahu: „...*výměna obchodně citlivých informací, koordinace soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů, koordinaci při vytváření a nastavení sázkových kurzů, koordinaci týkající se uplatňování manipulačních poplatků za podání sázky (na pobočkách i na internetu/on-line) a dalších podmínek, vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů a rozdělování trhu a zákazníků, ke kterému mohlo docházet jak formou přímé bilaterální nebo multilaterální spolupráce mezi soutěžiteli, tak nepřímo prostřednictvím/ v rámci Asociace provozovatelů kurzových sázek z.s.... v oblasti kurzového sázení v České republice minimálně od roku 2013...*“. Shodně bylo vymezeno prověřované jednání v protokolu z místního šetření č. j. ÚOHS-P0400/2017/KD-02472/2019/852/DSv ze dne 12. 3. 2019.

35. Žalovaný v pověření k provedení šetření na místě v obchodních prostorách žalobců identifikoval možné porušení § 3 odst. 1 ZOHS a čl. 101 Smlouvy o fungování Evropské unie takto: 1) výměna obchodně citlivých informací, 2) koordinace soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů, 3) koordinace při vytváření a nastavení sázkových kurzů, 4) koordinace týkající se uplatňování manipulačních poplatků za podání sázky (na pobočkách i na internetu/on-line) a dalších obchodních podmínek, 5) vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů a 6) rozdělování trhu a zákazníků.
36. Důvodné indicie měly pramenit z původně jednoho a později doplněného podání od konkurenta (SAZKA) a z anonymního podnětu (Mgr. Gejdoš), a dále z informací z médií (to by mohlo odpovídat údajům údajně zjištěným „z vlastní činnosti“, jež se měly týkat „rovněž aktivit dotčených soutěžitelů a stavu konkurenčního prostředí v oblasti kurzového sázení v České republice“.
37. V podnětech SAZKA a.s. a Mgr. Gejdoše a v navazujících listinách, jež v souhrnu podle závazného právního názoru kasačního soudu představovaly dostatek konkrétních vstupních indicií pro uskutečnění místního šetření, bylo možné protiprávní jednání vymezeno obdobně.

K výměně obchodně citlivých informací

38. Ve vztahu k výměně obchodně citlivých informací je z podnětu SAZKY ze dne 29. 6. 2017 zřejmé, že k výměně informací mělo docházet dlouhodobě (kontinuálně) zejména v rámci asociace (Asociace provozovatelů kurzových sázek z.s.), jak mělo být patrné z jejich stanov; podle autora podnětu asociace „zjevně“ slouží jako platforma k tomu, aby její členové (včetně žalobců) mohli diskutovat citlivé obchodní záležitosti.

Ke koordinaci soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů

39. Pokud jde o podezření z koordinace soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů, pak tvrzení v tomto směru SAZKA v podnětu ze dne 29. 6. 2017 opírala zejména o marketingové rozdělení trhu mezi žalobci a FORTUNOU podle v České republice nejpopulárnějších sportů (fotbal a hokej).

Ke koordinaci při vytváření a nastavení sázkových kurzů

40. Pokud jde o koordinaci soutěžitelů při vytváření a nastavení sázkových kurzů, pak SAZKA v doplnění podnětu ze dne 9. 1. 2018 uvedla, že „...*si společnosti FORTUNA a*

TIPSPORT/CHANCE vzájemně rozdělily trh zřejmě i v tom smyslu, že FORTUNA bude mít výsostné postavení včetně lepších kurzových nabídek...“.

41. Podle doplnění podnětu ze dne 9. 1. 2018 měly být lepší kurzy nabízeny skupinou TIPSPORT/CHANCE, neboť k jejich stanovení byl využíván sofistikovaný automatizovaný systém. Přesto měla výhodnější kurzy ve fotbale nabízet FORTUNA, zatímco v hokeji tomu bylo naopak, což měl být výsledek dohody na hladinách sázkových kurzů. To, že skupina TIPSPORT/CHANCE vyvíjela informační systém sloužící k „významnému zlepšení systému rizik“, bylo uvedeno ve výroční zprávě TIPSPORTU za rok 2015, která byla založena do správního spisu.

Ke koordinaci týkající se uplatňování manipulačních poplatků za podání sázky (na pobočkách i na internetu/online) a dalších obchodních podmínek

42. Ve vztahu ke koordinaci týkající se uplatňování manipulačních poplatků za podání sázky na pobočkách i na internetu je z novinových článků procházejících správním spisem patrné, že žalobci a FORTUNA zrušili manipulační poplatek u sázení přes internet dva dny po sobě v únoru roku 2013; byť v novinovém článku „*Tichá revoluce: Tipsport a Fortuna daly sázkařům stamiliony. A srovnaly handicap*“ je uvedeno, že manipulační poplatek pro sázky podávané přes internet byl zrušen až v roce 2019, v kontextu zbylých novinových příspěvků je zjevné, že jde o omyl a manipulační poplatek byl zrušen u FORTUNY a žalobců v únoru roku 2013.
43. Manipulační poplatky za podání sázky na kamenné pobočce byly žalobci i FORTUNOU zrušeny ve stejný den v únoru roku 2019. O tom, že manipulační poplatky za podání sázky prostřednictvím internetu či na kamenné pobočce zrušili ve stejný den či den následující žalobci a FORTUNA, není v nyní posuzované věci sporu a zrušení manipulačního poplatku včetně časových souvislostí má oporu v podkladech založených ve správním spisě.

K vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů a - v rozdělování trhu a zákazníků

44. Pokud jde o vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů a rozdělování trhu a zákazníků, pak SAZKA v podnětu ze dne 29. 6. 2017 a v jeho navazujících doplněních poukazovala na oligopolní až duopolní charakter tuzemského trhu kurzových sázek.
45. Z výroční zprávy TIPSPORT za rok 2015 je patrné, že TIPSPORT provozoval bezmála 900 kamenných poboček. CHANCE, která se stala součástí skupiny TIPSPORT, provozovala přes 200 kamenných poboček (výroční zpráva CHANCE za rok 2015).
46. FORTUNA provozovala přibližně 600 poboček (článek „*Sázkovky bojují o ulici*“). Z výroční zprávy SAZKY je zřejmé, že SAZKA namísto kamenných provozoven umožňuje – vyjma internetového prostředí – podávat sázky prostřednictvím terminálů. Z výročních zpráv SAZKY, FORTUNY a žalobců pro rok 2015 je zjevné, že dochází k nárůstu oblíbenosti sázení přes internet a jednotliví soutěžitelé jsou nuceni zaměřit svoji pozornost také k technologickým inovacím v souvislosti s rozvojem moderních technologií. Kupříkladu TIPSPORT dle výroční zprávy přistoupil k uzavření nerentabilních poboček. Tyto údaje potvrzuje také článek „*Sázkovky bojují o ulici*“, podle kterého – i přes zastavení propadu množství podaných sázek na pobočkách soutěžitelů – podíl internetových sázek dosáhl 91 %. Podle článku hlavní podíl na trhu sázek má FORTUNA a žalobci, zbývající soutěžitelé (SAZKA, Maxi-tip, SynotTip) obsluhují pouze „*zlomek trhu*“.

K časovému vymezení

47. Stejně tak se zdejší soud ve věci FORTUNA vyjádřil k jednotlivým podezřením Úřadu, hodnotil i vymezení časového období „*minimálně od roku 2013*“. I v tomto případě soud odkazuje na závěry

citovaného rozsudku, neboť i v případě dotčeného časového vymezení jsou důvody Úřadu shodné a soud proto neměl důvod odchylovat se od již jednou vyslovených závěrů.

48. Pokud jde o význam roku 2013 v rámci indicií, jež vedly žalovaného k podezření, které se stalo důvodem uskutečnění místního šetření, pak vyjma té části podkladů, podle níž žalobci a FORTUNA zrušili manipulační poplatek u sázení přes internet dva dny po sobě v únoru roku 2013, není rok 2013 podstatný; autory podnětů zmiňovaná podezření i podklady, jež na tyto podněty navazovaly, představují indicie o možné dlouhodobé (průběžné) protisoutěžní aktivitě, ve vztahu k níž nepředstavuje rok 2013 žádný zvláště významný časový údaj.
49. Podezření, které k uskutečnění místního šetření vedlo, nebylo nikterak ohraničeno ve vztahu k roku 2013 a k období následujícímu. Obstojí-li za tohoto stavu podněty SAZKA a.s. a Mgr. Gejdoše a navazující listiny coby dostatečně konkrétní vstupní indicie pro uskutečnění místního šetření, a to ve všech (šesti) dílčích směrech podezření, jež žalovaný měl (ve vztahu k nyní posuzované věci pro zdejší soud závazný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 438/2019-56 ze dne 26. 1. 2022; k totožnému skutkovému stavu pak shodně i rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 295/2019-99 ze dne 21. 12. 2021), a to aniž by se jednotlivé indicie procházející ke dni uskutečnění místního šetření správním spisem vůbec vztahovaly ke konkrétně vymezenému časovému období (vyjma zrušení manipulačního poplatku u sázení přes internet dva dny po sobě v únoru roku 2013), pak časový rozsah podezření odůvodněný konkrétními předchozími zjištěními žalovaného odpovídá pověření k uskutečnění místního šetření a pak také samotnému místnímu šetření, u něhož časový rozsah není nikterak omezen (není tedy nikterak omezen ani rokem 2013, resp. obdobím od roku 2013).
50. Podezření (jež mělo být podle naposledy uvedených rozsudků kasačního soudu založeno na dostatečných indicích) se tedy netýkalo žádného konkrétního (přesně vymezeného) období – tomu pak odpovídá časové vymezení předmětu místního šetření. Co do časového vymezení tedy existuje proporcionální vztah („rovnítka“) mezi rozsahem podezření, rozsahem pověření a rozsahem samotného šetření bez uvedení období, na něž se má šetření zaměřovat. Časové vymezení zaměření místního šetření není vždy nezbytnou součástí pověření k uskutečnění místního šetření (srov. například rozsudek Tribunálu ze dne 20. 6. 2018 ve věci T-621/16 nebo rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 25. 6. 2014 ve věci C-37/13P a v něm citovanou předchozí judikaturu).
51. Neměl-li (nemusel-li) být časový rozsah šetření omezen (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 140/2019-93 ze dne 5. 2. 2021), pak jeho omezení ve vztahu k období roku 2013 a následujícímu, uvozené slovem „minimálně“, žalobce na jejich právech nikterak nezkrátilo. Zajistil-li tedy žalovaný i elektronickou komunikaci obsaženou v přílohách protokolu o místním šetření, učinil tak v rozsahu podezření, čímž se – bez ohledu na použití slov „...*minimálně od roku 2013*...“ – nemohl ocitnout mimo rámec pověření k místnímu šetření. Z tohoto důvodu tudíž místní šetření nezákonné nebylo.

Vymezení obchodního tajemství

52. Pokud jde o omezení přístupu žalobců k podnětům SAZKY prostřednictvím vyznačení obchodní tajemství, soud konstatuje, že mu byl ze strany žalovaného předložen kompletní správní spis, vč. úplného znění podnětů SAZKY a soud proto mohl provést revizi podnětů tak, jak požadovali žalobci v rámci opakovaného jednání ve věci.
53. Jednotlivá doplnění podnětu, a i samotný podnět SAZKY v částech označených jako obchodní tajemství obsahují podrobnosti ke shora uvedeným indicím, které se staly důvody pro vydání pověření a pro formulaci jednotlivých podezření. Soud nicméně musí konstatovat, že řada z nich se opakuje v jednotlivých podáních SAZKY a primárně se týkají společnosti SAZKA jako takové.

Soud se jeví skutečnosti, které byly vyznačeny SAZKOU jako obchodní tajemství, spíše jako popis konkurenčního boje a dopadů tohoto boje na společnost SAZKA, případně mechanismů, za jejichž naplnění chtěla společnost SAZKA působit na relevantním trhu, vč. jejich efektivity.

54. Soudu se zároveň v některých případech jeví vyznačení obchodního tajemství ze strany SAZKY nelogické, neboť obdobné údaje v jiných částech podnětu, případně v jiných podnětech, utajované nejsou, nicméně soud v tomto směru nepovažuje za nutné zabývat se tím, co bylo jako obchodní tajemství vyznačeno, neboť by to s ohledem na závěry kasačního rozsudku (viz dále k věrohodnosti podnětů a motivaci oznamovatele) nemělo relevantní dopad na posouzení věci samotné.

K věrohodnosti podnětů a motivaci oznamovatele

55. Zdejší soud svůj názor na věrohodnost a dostatečnost podnětů, které vedly k provedení místních šetření, uvedl ve svém předcházejícím rozsudku, který byl kasačním soudem zrušen. Ve zrušujícím rozsudku Nejvyšší správní soud souhlasil s Úřadem, že „[52]... podnět, včetně jeho po následujících doplnění ze dne 9. 1. 2017 a 6. 6. 2018, obsahující popis podnikání v oblasti kurzových sázek včetně údajů o celkových tržbách na relevantním trhu kurzových sázek v České republice a podíly největších hráčů, popis právních podmínek zjednodušené identifikace sázejících při provozování kurzových sázek, popis vzájemného rozdělení marketingových aktivit mezi FORTUNU a žalobce a jejich koordinace, popis nátlaku na podatele obledně „podtrhávání“ cen na trhu kurzových sázek, popis koordinace kurzových nabídek a popis koordinace subjektů v rámci Asociace, se svým obsahem a úrovní zpracování jeví jako poměrně věrohodný. **Kombinace informací, jež z těchto podkladů vyplývala, byla dostatečně konkrétní (a tedy v dalším šetření stěžovatelem ověřitelná), dávala rozumný důvod k domněnce, že jde o popis jednání, jež se velmi dobře mohlo odehrát, pro aktéry mohlo mít rozumný ekonomický smysl (v případě udržení v tajnosti jim mohlo poskytnout podstatnou ekonomickou výhodu) a způsob jeho provedení odpovídal obecným poznatkům o obvyklém páčání protisoutěžních jednání tohoto typu v dané konstelaci aktérů (struktura trhu, podíly jednotlivých subjektů na trhu, jejich role na trhu a záměry v daném časovém období) na daném relevantním trhu.“**
56. V tomto směru požaduje soud za podstatné zdůraznit, že podle Nejvyššího správního soudu ze správního spisu vyplývá, k čemu Úřad (stěžovatel) oznamovatele SAZKU v reakci na jeho podnět vyzval: „[46] *Názor krajského soudu, že stěžovatel informace obsažené v daném podnětu prakticky jen bez dalšího převzal a na jejich základě přistoupil k provedení místního šetření, vyvrací již to, že stěžovatel přistoupil k další komunikaci s podatelem. Daná komunikace, zaznamenaná ve správním spisu (viz doplnění podnětu a jeho zdůvodnění), přitom není ničím jiným než prověřováním podnětu, jeho obsahu a věrohodnosti. Ze správního spisu totiž vyplývá, že stěžovatel podatele v reakci na jeho podnět jednak vyzval k tomu, aby obecně popsal podnikání v oblasti kurzových sázek, tvorbu cen, na základě čeho si zákazníci vybírají poskytovatele služeb, zda jsou zákazníci loajální apod., definoval relevantní trh/trhy v oblasti kurzových sázek, popsal účastníky relevantních trhů a jejich tržní podíly a popsal zjednodušenou identifikaci sázejících (na tuto výzvu podatel reagoval podáním ze dne 9. 1. 2017), následně pak došlo mezi stěžovatelem a podatelem k další komunikaci, v reakci na niž podatel stěžovateli zaslal podání označené jako „Doplnění podnětu dle § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, k zahájení správního řízení pro porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže ze dne 29. 06. 2017“ ze dne 6. 6. 2018.“*
57. Zdejší soud v tomto směru, aniž by jakkoliv chtěl polemizovat se závěry Nejvyššího správního soudu, považuje za vhodné konstatovat, že obsah schůzek, které měly proběhnout v prostorách Úřadu, nebyl do správního spisu Úřadem zaznamenan. Jejich obsah tak, alespoň dle obsahu správního spisu, je zachycen *pouze a jedině* v rámci doplnění podnětů SAZKY, tj. v podáních samotného oznamovatele. Jelikož Nejvyšší správní soud toto ale nepovažoval za pochybení žalovaného, natož za pochybení, které by mělo vliv na zákonnost provedeného místního šetření

(na rozdíl od zdejšího soudu), zdejší soud vázán právním názorem kasačního soudu konstatuje, že věrohodnost podnětů SAZKY byla *řádným* způsobem prověřena žalovaným.

58. Je evidentní, že Nejvyšší správní soud, který vycházel ze stejného správního spisu jako soud zdejší, považoval podněty na rozdíl od žalobců za věrohodné. Soud je v tomto směru vázán posouzením kasačního soudu. Jelikož NSS posoudil informace z podnětů jako věrohodné, pak mohly být relevantním podkladem pro pověření k provedení místních šetření.
59. Pokud jde o to, že jednání SAZKY mělo být motivováno získáním konkurenční výhody na trhu, Nejvyšší správní soud tuto skutečnost nepovažoval za důvod, pro který by nebylo možné využít vstupní indicie ze strany SAZKY. Jak uvedl v bodu [47] kasačního rozsudku: „*Nejvyšší správní soud považuje již z pouhé prosté logiky věci za přesvědčivou argumentaci stěžovatele, podle které je zcela běžné, že takové podněty podávají typicky jednotliví konkurenti na trhu, kteří jimi nesledují v první řadě veřejný zájem na tržním prostředí nenarušeném zakázanými jednáními (§ 1 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže), nýbrž více či méně vlastní ekonomické zájmy (zde v případě neanonymního podatele lze usuzovat na snahu prosadit se na větší části trhu kurzových sázkách). Nejvyšší správní soud tak se stěžovatelem souhlasí, že prakticky každý podnět podaný jiným soutěžitelem na trhu může být v určitém smyslu prostředkem konkurenčního boje. Ze skutečnosti, že podnět podá právě taková osoba, případně osoba spojená s určitým soutěžitelem na relevantním trhu, ovšem ještě nelze automaticky dovozovat, že by obsah jejího podnětu nemohl být relevantní a věrohodný v tom smyslu, že by mohl poskytnout dostatečně určitou vstupní informaci o možném protisoutěžním jednání. Nadto taková osoba mohla skutečně být tvrzeným protisoutěžním jednáním poškozena, takže mohla mít ekonomicky pochopitelnou motivaci k poskytnutí informací stěžovateli. Ani její případná motivace spočívající ve snaze konkurentům uškodit, jakkoli může být z morálních či soukromoprávních (soutěžních) hledisek případně problematická, neznamená, že informace, které stěžovatel takto získá, nemůže využít jako vstupní indicie.“*
60. Jak zrekapituloval ve svém rozsudku Nejvyšší správní soud, zdejší soud považoval podnět SAZKY za možnost „odplaty“, nicméně k tomu NSS uvedl: „...I kdyby o jakousi odplatu či snahu poškodit konkurenta šlo, tedy bez ohledu na míru etické přijatelnosti motivace SAZKY k poskytnutí informací stěžovateli, je – jak již bylo uvedeno shora – podstatné jen to, nakolik jde o informace relevantní z pohledu cílů činnosti stěžovatele.
- [50] Nepřípadnou spekulací je pak závěr krajského soudu, že obsah spisu vzbuzuje podezření, že se stěžovatel provedením místního šetření mohl snažit „vyhovět“ podateli podnětu v jeho snaze o odhalení a potrestání aktivit, které se podateli mohly jevit jako protisoutěžní, případně mu „pomoci“ ve snaze o „vyřízování účtů“; pro takové závěry neskládá správní spis oporu.
- [51] Lze dále dodat, že jak Krajský soud v Brně, tak Nejvyšší správní soud v minulosti jako relevantní zdroj vstupních indicií vyvolávajících důvodné podezření z protisoutěžního jednání opakovaně připustily anonymní podněty podané k Úřadu. Příkladem je rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2019, č. 62 A 63/2019 - 140, zejm. body 16 až 22, na který napadený rozsudek sám poukazuje, či již shora citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 80/2018 - 201, případně jeho rozsudek ze dne 5. 2. 2021, č. j. 5 As 140/2019 - 93.“
61. Jakkoliv v tomto smyslu navrhovali žalobci předložení předběžné otázky ve znění:

(třetí předběžná otázka) „Je třeba čl. 48 odst. 2 a čl. 47 Listiny vykládat tak, že národnímu soutěžnímu orgánu přísluší povinnost při podezření na porušení čl. 101 Smlouvy - před nařízením místního šetření obdobného kontrole prováděné Evropskou komisí dle čl. 20 Nařízení a za situace, kdy hlavním důkazem pro místní šetření je oznámení a dokumenty jednoho podniku (oznamovatele) směřující proti jinému podniku (konkurent) - prověřit věrohodnost a okolnosti takového oznámení a dokumentů zejména s ohledem na jejich původ, okolnosti jejich

vyhotovení, osobě, které byly určeny, osobě, kterou byly vyhotoveny, bezprostřední souvislosti se skutkovými událostmi, zejména pak lze-li předpokládat, že oznamovatel má zájem na tom, aby byla konkurentovi uložena sankce a nalik se zájem oznamovatele shoduje se zájmy spotřebitelů na ochranu svobodné soutěže?

A pokud ano, přísluší národnímu soudu revidujícímu postup takového národního soutěžního orgánu při místní šetření obdobném kontrole prováděné Evropskou komisí dle čl. 20 Nařízení povinnost přezkoumat, zda národní soutěžní úřad postupoval při prověřování oznámení a důkazů takovým způsobem?“

dospěl soud k závěru, že hodnocení Nejvyššího správního soudu je v tomto směru zcela jednoznačně s tím, že motivace SAZKY je v nyní projednávané věci nerozhodná.

62. Ani v tomto bodu tedy nenechal Nejvyšší správní soud zdejšímu soudu prostor pro uvážení o námitkách žalobců, a i ty proto musel zdejší soud shledat jako nedůvodné.

K protokolaci klíčových slov

63. Způsob protokolace klíčových slov, resp. požadavek, aby jednotlivá klíčová slova, jejichž prostřednictvím docházelo k prověřování médií v rámci místních šetření Úřadu, byla v rámci místního šetření uváděna přímo do protokolu o místním šetření, prošel určitým judikatorním vývojem.
64. Zatímco dřívější rozhodovací praxe správních soudů (ještě v době konání dotčeného místního šetření) protokolaci klíčových slov nepožadovala (srov. např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 31 A 72/2018-75), v průběhu času Nejvyšší správní soud vyslovil požadavek na protokolaci klíčových slov v průběhu místního šetření. (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2019 ve věci sp. zn. 5 As 339/2018 a ze dne 5. 2. 2021 ve věci sp. zn. 5 As 140/2019).
65. Nicméně v nyní projednávané věci, shodně jako ve věci FORTUNA, považuje soud za podstatné, zda neprotokolaci klíčových slov mohlo dojít k zásahu do práv žalobců a zejména, zda žalobci takovou újmu konkrétně specifikovali.
66. V rozsudku ve věci FORTUNA zdejší soud, jak případně poznamenával žalovaný ve svém vyjádření před ústním jednáním v této věci, uvedl: „**V otázce klíčových slov je třeba zaprotokolovat pouze ta, jimiž došlo k nalezení dokumentů nemajících na první pohled souvislost s předmětem správního řízení; požadavek na protokolaci všech použitých klíčových slov se již vymyká z povinnosti žalovaného řádně protokolovat své postupy. Není potřebné dokumentovat všechny pokusy, které nevedou k relevantním zjištěním. Při vyhledávání elektronických dokumentů i u jiných úkonů osob pověřených provedením místního šetření není potřebné v protokolu zaznamenávat každý úkon – tj. uvedení, kterou skříň či zásuvku (nesoucí určitý nápis) kontrolující osoba otevřela, kterou složku prolistovala, kterou naopak pouze zvedla, aby se podívala na složku pod ní ležící apod. Protokol o uskutečnění místního šetření zkrátka neslouží k tomu, aby v něm byly zaznamenány všechny dílčí úkony osoby provádějící místní šetření, bez ohledu na jejich relevanci vůči zjištěním. Osoba, u níž místní šetření probíhá, má možnost být všem úkonům přítomna, zaznamenat si je a v případě překročení rozsahu místního šetření poukázat na tyto konkrétní úkony, v nichž překročení spatřuje, a svá tvrzení také prokázat (srov. rozsudek zdejšího soudu č. j. 31 A 72/2018 – 75 ze dne 17.10.2018).“**
67. Stejně jako ve věci FORTUNA, i v nyní projednávané věci lze konstatovat, že Nejvyšší správní soud sice v rozsudku č. j. 2 As 257/2018 – 87 ze dne 20. 3. 2019 sice závěry zdejšího soudu ve věci sp. zn. 31 A 72/2018 korigoval v tom smyslu, že neuvedení všech klíčových slov užitých při vyhledávání je vadou protokolace, v poměrech nyní posuzované věci má však zdejší soud za to, že šíře a komplexnost podezření, jež k uskutečnění místního šetření vedla (šlo o podezření ohledně dlouhodobé – kontinuální – výměny obchodně citlivých informací, průběžné koordinace chování

v různých směrech – v oblasti marketingu, sponzoringu, vytváření a nastavení sázkových kurzů, uplatňování manipulačních poplatků a dalších obchodních podmínek – a průběžného vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů a rozdělování trhu a zákazníků), ani reálně neumožňovala předem zúžit výběr klíčových slov, jež by k prověření těchto podezření vedla a jež by měla být obsažena v protokolu z místního šetření.

68. Z obsahu správního spisu plyne, že při vyhledávání důkazů v počítačích a mobilních telefonech žalobců byly na místě šetření přítomni buď zástupci žalobců, nebo jejich právní zástupci. Dále z něj plyne, že právní zástupci na průběh prověřování reagovali, vedli spor o protokolaci klíčových slov a zjevně měli možnost kontrolovat, jak při vyhledávání důkazů obsažených v emailech postupoval. Jejich konkrétní námitky byly protokolovány.
69. Pokud se týká konkrétně prohledávání počítače p. Knybela a telefonu p. Brázdila, soud zjistil následující. V rámci protokolu není konkrétní situace, kdy a jak došlo k prohledávání počítače p. Knybela zachycena, nicméně jednoznačně je v něm uvedeno, že při prohledávání emailu p. Knybela byl přítomen p. Knybel a měl možnost sledovat zadávání klíčových slov. V případě telefonu p. Brázdila z protokolu o místním šetření vyplývá, že k němu došlo v kanceláři ing. Knybela za jeho přítomnosti a při použití klíčových slov nedošlo k vyhledání žádných dokumentů ani pořízení jakýchkoliv kopií. Jelikož došlo k prohledání telefonu v přítomnosti p. Knybela, mohl p. Knybel prohledávání sledovat a zadávaná slova zaznamenávat.
70. Pokud v námitkách, které jsou obsahem protokolu o místním šetření, je konstatováno, že k prohledání počítače p. Knybela došlo bez přítomnosti společnosti nebo jejich zástupců, tj. bez uvedení klíčových slov, resp. bez jakýchkoliv informací o vyhledávání ve vztahu k předmětu řízení, tak tato námitka neodpovídá tomu, co je uvedeno v protokolu na str. 6. Zároveň jak z námitek proti protokolu, tak i ze žaloby plyne, že žalobci ztotožňují prohledání počítače v nepřítomnosti p. Knybela a neuvedení klíčových slov. To ovšem z pohledu soudu totožné není. Zároveň z protokolu o místním šetření vyplývá, že p. Knybel byl přítomen při místním šetření kolem 10:00, když bylo zahájeno (10:11 stvrzoval podpisem kopii pověření), následně s ním byl probírán průběh místního šetření, 11:06 předával svůj mobilní telefon, od 13:46 do 14:20 za jeho přítomnosti v jeho kanceláři byl prohledáván telefon p. Brázdila a v 15:35 bylo dohodnuto, že p. Knybel bude odcházet. Dále je v protokolu zachyceno, že p. Knybel byl na obědě cca od 12:40 do cca 13:40 a ve vypořádání námitek proti protokolu žalovaný výslovně uvedl, že p. Knybel po dobu oběda souhlasil s tím, ať žalovaný pokračuje v šetření bez něj. Zástupci žalobců se dostavili do jejich sídla v 12:30 s tím, že pro právní zástupkyni p. Kinclovou bylo dohodnuto udělení plné moc do protokolu.
71. Uvedené skutečnosti ohledně (ne)přítomnosti p. Knybela žalobci nijak konkrétně nezpochybnili. Jediná doba nepřítomnosti p. Knybela je evidentně v době oběda, přičemž z protokolu o místním šetření vyplývá, že v té době byli na místě přítomni právní zástupci žalobců, a zejména nedošlo ke zpochybnění udělení souhlasu žalovanému k pokračování v šetření v nepřítomnosti p. Knybela. Za této situace soud neshledává, že by žalovaný jednal ve vztahu k žalobcům v otázce přítomnosti p. Knybela jakkoliv donucovacím způsobem a pokud p. Knybel souhlasil s pokračováním v šetření ve své nepřítomnosti (což nezpochybnil), nelze se nyní zpětně dovolávat nezákonnosti místního šetření v tom smyslu, že jeho část probíhala v nepřítomnosti p. Knybela.
72. V případě dalších konkrétních tvrzení, a to že nebyla vysvětlena klíčová slova, která nebyla ani sdělena, což vyvolávalo dojem rybářské výpravy, omezovalo právo na obhajobu a v konečném důsledku umožňovalo žalovanému zahajovat i řízení nekrytá předmětem šetření, soud konstatuje následující.

73. Z protokolu o místním šetření vyplývá, že žalobci, resp. jejich zástupci byli přítomni prohledávání zařízení a emailů. To samozřejmě neznamená, že nebyla ztížena jejich role při kontrole klíčových slov v situaci, že nebyla vyhledávaná slova přímo protokolována. Nicméně i ze samotné žaloby plyne, že určitá klíčová slova byla žalobcům známá, neboť jejich význam pro posouzení věci žalobci zpochybňovali (viz bod 4.11 žaloby)
74. Soud je přesvědčen, že postupem žalovaného ve vztahu k vyhledávání dokumentů prostřednictvím klíčových slov nebyli žalobci dotčeni v aktuálně projednávané věci na svém právu na obhajobu. Žalobcům zůstala zachována možnost namítat, že některé dokumenty se rozsahu podezření (a tedy i pověření k místnímu šetření) vymykaly; seznam těchto dokumentů měli žalobci k dispozici od okamžiku, kdy se místní šetření uskutečnilo, neboť tento seznam je součástí protokolu z místního šetření. Žalobcům nic nebránilo uplatnit konkrétní argumenty proti zajištění konkrétních dokumentů, které se mohly vymykat rozsahu podezření, resp. pověření ke kontrole, přičemž právě z takové argumentace by překročení rozsahu pověření mohlo plynout. Žalobci mohli (a nadále ve správním řízení mohou) zpětně posoudit, které obchodní záznamy, jež byly žalovaným získány a jež se mohou stát podkladem pro rozhodování ve věci samé, eventuálně rozsah podezření (a tedy i rozsah pověření k místnímu šetření) přesahují, tedy eventuálně jsou nepoužitelné. Neuvedení klíčových slov tudíž není spojeno se žádnou žalobcovou konkrétní újmou; toliko na základě dovození konkrétní újmy spojené s neuvedením klíčových slov by bylo možno učinit závěr o nezákonnosti místního šetření (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 257/2018-87 ze dne 20. 3. 2019 a č. j. 5 As 140/2019-93 ze dne 5. 2. 2021). Ani z tohoto důvodu tedy místní šetření nezákonné nebylo.

K povaze zajištěných dokumentů a jejich hodnocení

75. Souhrnně k bodům, ve kterých žalobci poukazovali na to, že zabavené dokumenty představují osobní a interní komunikaci a bez kontextu nemohou dávat smysl, případně na to, že se jedná o citlivé informace a obchodní tajemství žalobců, a žádná z dokumentů nedokazuje jakoukoliv údajnou spolupráci, resp. dlouhodobou spolupráci, rozdělení trhu, vytváření překážek pro vstup a působení dalších soutěžitelů, koordinaci týkající se manipulačních poplatků a jakýchkoliv obchodních podmínek, vytváření a nastavení sázkových kurzů, soutěžního chování v oblasti marketingu a sponzoringu sportovních soutěží a klubů, výměnu obchodně citlivých informací, a to od r. 2013, soud konstatuje, že se v obecné rovině jedná o hodnocení zajištěných dokumentů, které má své případné místo v rámci případného řízení o samotném deliktu. V případě ochrany obchodního tajemství samotných žalobců odkazuje soud taktéž na řízení před žalovaným o deliktu samotném, ve kterém žalobci mohou ve spise své obchodní tajemství vyznačit.
76. V rámci tohoto šetření soud posuzoval, zda zajištění dokumentů nebylo excesivní ve vztahu k vymezenému předmětu místního šetření a k pověření. V tomto směru soud nedospěl k závěru, že by zajištěné dokumenty neodpovídaly předmětu místního šetření a pověření k jeho provedení, a to se zohledněním závěrů Nejvyššího správního soudu stran zákonnosti vymezení místního šetření, jak jsou zrekapitulovány výše. Resp. z námitek, jak jsou uvedeny pod bodem 5. žaloby, nedovodil soud konkrétní tvrzení o újmě tak, jak ho specifikoval výše, které by bylo důvodem pro prohlášení nezákonnosti místního šetření jako takového z důvodu překročení rozsahu pověření. Interpretace použitelnosti listin, u kterých není jednoznačně patrné, že jsou excesivní ve vztahu k pověření a předmětu místního šetření, má své místo až v řízení o případném deliktu, kde mohou žalobci činit sporným to, zda shromážděné důkazy a jejich interpretace postačují k závěru o případném deliktu.

K obsahu oznámení o zahájení správního řízení

77. Způsob, jakým žalovaný následně zahájil na místní šetření navazující správní řízení s žalobci, není předmětem tohoto řízení. V řízení o zákonnosti zásahu žalovaného v prostorách žalobce v rámci místního šetření nemůže soud posuzovat, zda je obsah oznámení o zahájení správního řízení neurčitý, obecný, bez dostatečně konkrétního vymezení údajného jednání žalobců, resp. skutku, který je v rozporu s pravidly hospodářské soutěže a důkazní opory ve spisech žalovaného vedených v této věci. Námitky zpochybňující zákonnost zahájení řízení mohou být posouzeny až v rámci případného přezkumu případného rozhodnutí, které bude vydáno v řízení, které bylo zahájeno na základě oznámení o zahájení řízení, které žalobci považují za vadné, neboť se jedná o součást právě toho řízení a nikoli o část zásahu, který je projednáván v této věci.

K doplnění žaloby ze dne 22. 10. 2019

78. Pokud jde o skutečnosti uvedené v doplnění žaloby, tak v otázce zneprístupnění podnětu SAZKY soud odkazuje na výše uvedené k otázce obchodního tajemství a zejména na posouzení jednání žalovaného a doplňování podnětu SAZKY tak, jak bylo provedeno Nejvyšším správním soudem. Zdejší soud k tomu nemá více co dodat, neboť je v otázce způsobu doplňování podnětu SAZKY, jeho věrohodnosti a relevantnosti pro pověření k místnímu šetření vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu. Totéž platí k otázce prověřování podnětu SAZKY před zahájením místního šetření. Soud k tomu zároveň odkazuje na výše uvedené k návrhu na položení třetí předběžné otázky v podání žalobců ze dne 20. 5. 2022. V případě těchto částí doplnění žaloby má soud za to, že se žalobci pohybovali v rámci žalobních bodů tak, jak byly vymezeny v žalobě ze dne 10. 5. 2019.

79. Tento názor však již soud nezaujal v případě námítky, že stejně jako v případě FORTUNY, že pracovníci žalovaného prováděli místní šetření, tj. výslechy a prověřování prostor žalobců i mimo prostory uvedené v pověření na adrese Beroun, Hrnčířská 642, kde prohledal žalovaný počítače p. Kysela, Brázdila a Čumpelíka, opatřil si zde většinu ze zabavených dokumentů a žalobci se byli povinni pod hrozbou pokuty bez přítomnosti zástupců jednání žalovaného podvolit. Z uvedených důvodů by mělo být místní šetření nezákonné.

80. V případě této části doplnění žaloby se soud shoduje se žalovaným, že se jedná o námitky proti jinému nezákonnému zásahu, a to zásahu žalovaného na adrese Beroun, Hrnčířská 642, který podle žalobců nebyl kryt pověřením k místnímu šetření. K takovému zásahu došlo dle protokolu o místním šetření téhož dne, jako bylo provedeno samotné místní šetření, tj. 12. 3. 2019, kdy se o tomto zásahu žalobci museli dozvědět. Podle § 84 odst. 1 s.ř.s. platí pro uplatnění žaloby na ochranu před nezákonným zásahem dvouměsíční propadná lhůta, která počíná běžet okamžikem, kdy se žalobci o zásahu dozvěděli. Pokud rozšíření původní žaloby o další nezákonný zásah uplatnili žalobci až dne 20. 10. 2019, je takové rozšíření žaloby beznadějně zpozdilé. Soud s ohledem na zásadu procesní ekonomie a zamítnutí žaloby jako celku nevyklučoval tuto část žaloby k samostatnému projednání a odmítnutí pro opožděnost.

81. Zároveň, jak je zachyceno v protokolu o místním šetření, o existenci kanceláře p. Brázdila mimo adresu Politických vězňů 156, Beroun, byl žalovaný informován na místě a k šetření tam se dostavil zástupce žalobců. V protokole o místním šetření nejsou zachyceny žádné námitky proti tomu, že by šetření proběhlo i v kanceláři p. Brázdila a stejně tak v žalobě samotné není šetření v kanceláři p. Brázdila zpochybňováno. Z ničeho, krom doplnění žaloby, nelze dovodit, že by proběhlo místní šetření na adrese Beroun, Hrnčířská 642 pod pohrůzkou uložení pokuty a že šetřený soutěžitel byl nucen se jednání žalovaného podvolit. Soud v žádném případě nebude spekulovat o tom, zda by účelu šetření mohl dosáhnout žalovaný např. vzdáleným přístupem. Pro

posouzení věci je na tomto místě dostačující závěr o tom, že doplnění žaloby je v tomto směru zpozdilé.

82. Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že na adrese Beroun, Hrnčířská 642, se měly nacházet počítače p. Kysely, p. Brázdila a p. Čumpelíka. Ve vztahu k prvně jmenovanému je z protokolu o místním šetření zřejmé, že k extrakci jeho emailového účtu došlo na adrese Politických vězňů 156, Beroun, stejně tak jako k prověřování telefonu p. Brázdila. Pokud jde o emailové účty p. Brázdila a p. Čumpelíka (bez hodnocení toho, zda si k nim žalovaný mohl zajistit přístup stejně jako k účtu p. Kysely) platí shora uvedené o možnosti brojit v žalobě proti konkrétním zabaveným listinám, což žalobci neučinili.
83. K samotné přítomnosti p. Brázdila soud v této souvislosti konstatuje, že z protokolu o místním šetření jednoznačně vyplývá, že p. Brázdil byl místnímu šetření přítomen cca od 10:42 do 17:45 a je zachyceno, že mu byl vrácen mobilní telefon.
84. Z uvedených důvodů považuje soud námitky, které byly obsahem doplnění žaloby dílem za nedůvodné a dílem za opožděné.

V. Závěr a náklady řízení

85. Ze shora uvedených důvodů tedy zdejší soud žalobu – a to i ve zbylé části, na niž nedopadá zamítnutí žaloby podle výrokové části III. rozsudku zdejšího soudu ze dne 5. 11. 2019, č. j. 31A 70/2019-196 – jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.
86. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci v řízení úspěšní nebyli, proto jim právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost je nepřijatelná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Brno 31. května 2022

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu